

[Lone Dybkjær]

Der har mig bekendt, siden den vejledning kom ud, men det kan ministeren jo be- eller afkræfte, ikke været nye tiltag til sommerhuskloakeringer. Der har, som også Fremskridtspartiets ordfører har været inde på det, været en videreførelse af nogle, jeg forstår f.eks. i Frederiksværk. Der var unægtelig et par torsdagsmodtagelser, som det hedder, i min tid. Den sag er jo nu gået til domstolene, så den er vi sådan set ude af stand til at kommentere på nuværende tidspunkt. Men også det kan ministeren jo sige noget om.

Det, der er kerneproblemet i lovforslaget og baggrunden for lovforslaget, er, at sommerhusejere føler sig retsløse. De kan ikke engang stemme en elendig kommunalbestyrelse ud. Det synes jeg er et reelt problem og et problem, vi bliver nødt til at diskutere, men som i virkeligheden ikke kun er et sommerhusproblem, men et mindretalsproblem.

Det drejer sig om mindretal i det hele taget. Det drejer sig om øsamfund. Det drejer sig faktisk også om småsamfund eller mennesker i det åbne land, hvor man kan sige, at de i den store, hellige majoritets navn bliver pålagt nogle udgifter, som måske ikke er særlig hensigtsmæssige. Derfor synes jeg, at ministerens holdning er rigtig.

Jeg vil godt spørge ministeren, hvad han siger til, at vi får en slags status på kloakeringsområdet. Det var noget, jeg selv puslede lidt med, uden at jeg skal referere for meget til min tidligere tid, fordi jeg følte, at jo flere sager omkring kloakering der dukkede op, jo mere trængte vi til en status på området.

Den indgår selvfølgelig i de økonomiske mål og midler for miljøpolitikken, og det er en meget stor post i den sammenhæng. Og så kunne vi jo samtidig få en slags oplysninger om: Hvad med øsamfundene, hvad med de små samfund og hvad med det åbne land – sådan at vi kunne prøve på at danne os et mere generelt billede af, hvad der er hensigtsmæssigt.

Der er faktisk sket noget på området, siden vi startede hele denne proces. Det er nok sådan, at nogle af de alternative anlæg er blevet mere interessante, end de oprindelig var, og at der derfor er nogle selvhjælpsmuligheder, som der ikke var for nogle år tilbage, hvor vi i højere grad var nødt til at gribe til højteknologien for at få løst bare nogle af problemerne.

Så mit forslag skal være, at ministeren – ikke i morgen, men engang hen imod september eller oktober, eller hvornår ministeren nu mener han kan lave det – prøver på at komme med en status på dette område, så vi kan tage en lidt mere bred diskussion om, hvilken generel holdning vi skal have til det. Ministeren bør navnlig redegøre for, hvordan vi sikrer mindretalsbeskyttelsen på disse felter, som altså er sommerhuse, men også øsamfund og det åbne land og småsamfund i det hele taget.

Glønborg (KRF):

Kristeligt Folkeparti er enig med CD i, at det vil være hensigtsmæssigt at få kloakering af sommerhusområder nedprioriteret. Der er meget, meget vigtigere miljøltiltag, vi skal have klarert nu.

Vi vil da også kun beklage, at alle kommuner ikke har været så fornuftige at følge den udmærkede vejledning, miljøministeren udsendte i 1989. Så kunne vi have været fri for nogle af problemerne.

Der foreslås en barsk løsning på problemet: Lad ministeren bestemme. Så bevæger vi os i en retning, hvor Kristeligt Folkeparti ikke bryder sig om at gå, nemlig den at centralisere beslutningsmyndigheden. Vi er varme tilhængere af, at kommunalbestyrelser skal have et ansvar og skal optræde ansvarligt. Vi er også varme tilhængere af, at mennesker, som opfører sig fornuftigt i landskabet, ikke skal påtvinges urimelig store udgifter, og vi kommer ikke uden om, at som ordningen er strikket sammen i øjeblikket, giver man nogle lidt sjuskede kommunalbestyrelser alt for stor magt i forhold til nogle få fornuftige borgere.

Problemet opstår ved, at nogle i et sommerhusområde måske har nogle afløbsproblemer og derved kommer til at forårsage noget, som kommunen er nødt til at tage sig af, og så bliver kommunalbestyrelsen rendt på dørene af de sommerhusejere, som absolut har brug for kloakering. Da kommunalbestyrelsen jo ikke kan løbe helt fra det, har vi med den nuværende ordning ledet dem ud i den fristelse at sige: O.k., så kloakerer vi hele området, og så henter vi bare skillingerne hos dem alle sammen.

Så må man spørge sig selv: Hvordan kan vi finde en fornuftig løsning på det her? Jeg synes, vi skal se os lidt om for at prøve at finde nogle mere fornuftige og medmenneskelige og min-